

ett sådant, der mångfalden förbindes till en helhet genom inre, logisk nödvändighet, så är det något begripet eller har begreppets form. Och detta begrepp måste vara begrepp hos någon; då det är alldeles orimligt att, såsom vissa tyska tänkare, Schopenhauer och von Hartmann förmena, tänka sig möjligheten af begrepp eller föreställningar, som ej af någon egas eller kunna egas, alldenstund de skola finnas till före medvetandet och personen, som först genom dem producerades, såsom reglerande och bestämmande en omedveten och opersonlig s. k. vilja, hvilken enligt dem vore universi drifkraft och princip. Härigenom eller genom antagandet af det omedvetna såsom princip karakteriseras äfven en realistisk ståndpunkt med deraf flytande orimligheter samt med materialism såsom sista konsekvens, der det andliga fattas såsom egenskap och produkt af materien. Begreppet om en physiologisk process, hvilket uttrycker dennas egentliga väsen, måste därför såsom i sig sjelft blott en form nödvändigt vara begrepp hos ett medvetande, som utgör det reella deri. Mitt eget jag eller sjelfmedvetande måste därför tänkas såsom det egentliga innehållet i en physiologisk